

Druga strona postępowania: Department of Justice for Northern Ireland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 75 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 w sprawie świadczeń alimentacyjnych ⁽¹⁾ należy interpretować jako mający zastosowanie wyłącznie do „orzeczeń” wydanych w państwach, które – w chwili ich wydania – były państwami członkowskimi Unii Europejskiej?
- 2) Biorąc pod uwagę fakt, że Polska jest obecnie państwem członkowskim Unii związanym Protokołem haskim – czy orzeczenia w przedmiocie świadczeń alimentacyjnych, które zostały wydane przez sąd polski w 1999 r. i 2003 r., czyli przed przystąpieniem Polski do Unii, mogą zostać obecnie zarejestrowane i wykonane w innym państwie członkowskim Unii na podstawie jakiegokolwiek przepisu rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 w sprawie świadczeń alimentacyjnych, a w szczególności:
 - a) na podstawie art. 75 ust. 3 i art. 56 rozporządzenia w sprawie świadczeń alimentacyjnych;
 - b) na podstawie art. 75 ust. 2 i sekcji 2 rozdziału IV rozporządzenia w sprawie świadczeń alimentacyjnych;
 - c) na podstawie art. 75 ust. 2 lit. a) i sekcji 3 rozdziału IV rozporządzenia w sprawie świadczeń alimentacyjnych;
 - d) na podstawie któregośkolwiek z pozostałych artykułów tego rozporządzenia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych (Dz.U. L 2009, L 7, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 października 2019 r. – Królestwo Niderlandów/Rada Unii Europejskiej, Parlament Europejski

(Sprawa C-733/19)

(2019/C 423/35)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Bulterman, M. Noort, P. Huurnink, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej, Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Trybunału:

- tytułem żądania głównego: o stwierdzenie nieważności
- pkt 1 części D załącznika V, ustanawiającego zakaz połowów przy użyciu włoków rozprzowych zelektryfikowanych;
- pkt 2 części D załącznika V w zakresie, w jakim mowa w nim o okresie przejściowym oraz w zakresie, w jakim mowa w nim o warunku by nie więcej niż 5 % floty trawlerów połowiących włokami rozprzowymi stosowało włok rozprzowy zelektryfikowany [pkt 2 lit. a)] oraz
- pkt 3, 4 i 5 części D załącznika V do zaskarżonego rozporządzenia ⁽¹⁾;

- tytułem żądania ewentualnego, na wypadek gdyby Trybunał nie mógł stwierdzić nieważności wskazanych elementów części D załącznika V: o stwierdzenie nieważności części D załącznika V w całości, włącznie ze zdaniem podrzędnym rozpoczynającym się od słów „który jest dozwolony [...]”, występującym w art. 7 ust. 1 lit. b) zaskarżonego rozporządzenia i dokonującym odesłania do części D załącznika V;
- tytułem kolejnego żądania ewentualnego: na wypadek gdyby Trybunał nie mógł uwzględnić ani żądania głównego, ani żądania ewentualnego dotyczącego stwierdzenia częściowej nieważności zaskarżonego rozporządzenia: o stwierdzenie nieważności rzeczzonego rozporządzenia w całości oraz
- obciążenie Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy: naruszenie art. 3 ust. 3 TUE w zw. z art. 11 TFUE, w zw. z art. 191 ust. 3 TFUE, w zw. z art. 2 ust. 3 lit. c), h), i i) oraz art. 6 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ⁽¹⁾, a także art. 3 ust. 1 zaskarżonego rozporządzenia ze względu na ustanowienie przez Parlament i Radę zakazu połowów przy użyciu włóków rozprzowych zelektryfikowanych oraz okresu przejściowego bez należytego uwzględnienia najlepszych dostępnych opinii naukowych.

Zarzut drugi: naruszenie art. 3 ust. 3 TUE w zw. z art. 11 TFUE, w zw. z art. 173 ust. 1 i 3 TFUE, w zw. z art. 2 ust. 3 lit. h) oraz art. 6 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, a także art. 3 ust. 1 zaskarżonego rozporządzenia ze względu na ustanowienie przez Parlament i Radę zakazu połowów przy użyciu włóków rozprzowych zelektryfikowanych oraz okresu przejściowego z naruszeniem obowiązku stymulacji innowacji oraz rozwoju technologii.

Zarzut trzeci: naruszenie art. 3 ust. 3 TUE w zw. z art. 11 TFUE, w zw. z art. 191 ust. 2 akapit pierwszy TFUE, w zw. z art. 2 ust. 2 oraz art. 3 lit. h) rozporządzenia podstawowego, a także art. 3 ust. 1 zaskarżonego rozporządzenia w zakresie, w jakim Parlament i Rada oparły zakaz połowów przy użyciu włóków rozprzowych zelektryfikowanych oraz okres przejściowy na zasadzie ostrożności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 2019/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005, Dz.U. 2019, L 198, s. 105.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE, Dz.U. 2013, L 354, s. 22.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 15 października 2019 r. – T.H.C./Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Sprawa C-755/19)

(2019/C 423/36)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: T.H.C.

Druga strona postępowania: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides